

Folketingets Beskæftigelsesudvalg
Christiansborg
1240 København K

Beskæftigelsesministeriet
Ved Stranden 8
1061 København K

T 72 20 50 00
E bm@bm.dk
www.bm.dk

CVR 10172748
EAN 5798000398566

10. februar 2015

Beskæftigelsesudvalget har i brev af 20. januar 2015 stillet følgende spørgsmål nr. 5 (L 101), som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Christian Juhl (EL).

J.nr. 2014-6421

Spørgsmål nr. 5:

”Vil ministeren sikre, at ulønnet arbejde på arbejdspladser med lønnede ansatte omfattes af rimelighedskravet i andre love, så der bliver tale om et samlet maksimum af antal personer på særlige ordninger (nyttejob, løntilskudsjob, praktik, fleksjob og ulønnet arbejde)?”

Endeligt svar:

Indledningsvist vil jeg gerne understrege, at lovforslaget handler om frivilligt, ulønnet arbejde i frivillige foreninger, organisationer eller lignende og ikke om ulønnet arbejde på det ordinære arbejdsmarked.

De tilbud, der indgår i beskæftigelsesindsatsen, gives med henblik på, at personen hurtigst muligt opnår varig beskæftigelse og hel eller delvis selvforsørgelse. Inden for denne ramme kan gives en række virksomhedsrettede tilbud, nærmere bestemt:

- Tilbud om ansættelse med løntilskud
- Tilbud om virksomhedspraktik
- Tilbud om nytteindsats

Formålet med rimelighedskravet er at sikre, at ledige i ovennævnte tilbud får det nødvendige faglige, sociale eller sproglige udbytte af opholdet. Rimelighedskravet er således med til at sikre, at tilbuddet sker på en ordinær arbejdsplads med ordinære kolleger og ikke på en arbejdsplads med overvægt af personer i fx tilbud om virksomhedspraktik eller løntilskud. Det bemærkes, at rimelighedskravet ikke gælder for ansættelse i fleksjob.

Rimelighedskravet har således til formål at sikre, at de virksomhedsrettede tilbud fungerer efter hensigten. Samtidig er det sammen med merbeskæftigelseskravet et værn mod, at der sker konkurrenceforvridning eller fortrængning af ordinært ansatte.

Den frivillige indsats er noget andet end et tilbud i beskæftigelsesindsatsen, og der er rigtigt mange danskere, der arbejder frivilligt, ikke kun ledige, men også perso-

ner, der er i beskæftigelse. Og nogle gange i frivillige foreninger og organisationer, der udelukkende baserer sig på frivillige.

For regeringen er den frivillige sektor en forudsætning for et velfungerende velfærdssamfund. Hver dag løfter tusindvis af frivillige en stor og betydningsfuld indsats. Gennem det frivillige engagement skabes solide fællesskaber på tværs af generationer og social baggrund.

Med det afsæt ønsker regeringen at gøre det lettere at være frivillig i Danmark og foreslår derfor også med L 101 at udvide den ugentlige timebegrænsning fra 4 til 15 timer i en toårig forsøgsperiode.

Når det er sagt, så skal vi selvfølgelig også, når det gælder frivilligt arbejde, søge at undgå fortrængning af ordinært ansatte. Jeg mener dog ikke, at det vil være formålstjenesteligt at lade frivilligt arbejde være omfattet af det rimelighedskrav, vi kender fra beskæftigelsesindsatsen.

Der er fortsat i reglerne et værn mod fortrængning. Hvis man som dagpenge- eller efterlønsmodtager varetager arbejde, der vedrører primær drift og vedligeholdelse, modregnes man som udgangspunkt fra første time. Det er således alene for frivilligt arbejde, der vedrører andre former for arbejdsopgaver, at vi hæver den ugentlige timebegrænsning.

Samtidig gennemføres udvidelsen af timebegrænsningen som et toårigt forsøg, der skal evalueres, før det eventuelt forlænges eller permanentgøres. Evalueringen skal blandt andet belyse, om udvidelsen af timebegrænsningen til 15 timer om ugen har betydning for udbuddet af lønnet arbejde, dvs. øger risikoen for fortrængning.

Venlig hilsen

Henrik Dam Kristensen